

10 APRIL 2011 – VIJFDE ZONDAG IN DE VEERTIGDAGENTIJD

EERSTE LEZING

EZECHIEL 37, 12-14

Zo spreekt God de Heer: „Ik ga uw graven openen; in massa's zal Ik u uit uw graven wegvoeren en u brengen naar de grond van Israël. En wanneer Ik dan uw graven geopend heb, en u in massa's zal hebben weggevoerd uit uw graven, zult Gij weten dat Ik de Heer ben. Mijn geest zal Ik over u uitstorten en gij zult leven; Ik zal u vestigen op uw eigen grond en gij zult weten dat Ik de Heer ben: wat Ik zeg, dat volbreng Ik!” Zo luidt de godsspraak van de Heer.

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE ROMEINEN 8, 8-11

Broeders en zusters, Zij die zelfzuchtig leven, kunnen God niet behagen. Maar uw bestaan wordt niet beheerst door de zelfgenoegzaamheid, maar door de Geest, omdat de Geest van God in u woont.

Zou iemand de Geest van Christus niet hebben, dan behoort hij Hem niet toe. Als Christus in u is, blijft wel uw lichaam door de zonde de dood gewijd, maar uw geest leeft, en als de Geest van God die Jezus van de doden heeft opgewekt, in u woont, zal hij die Christus Jezus van de doden heeft doen opstaan, ook uw sterfelijk lichaam eenmaal levend maken door de kracht van zijn Geest, die in u verblijft.

EVANGELIE

JOHANNES 11, 3-7.17.20-27.33b-45)

In die tijd stuurden de zusters van Lazarus aan Jezus de boodschap: „Heer, hij die Gij liefhebt, is ziek.” Toen Jezus dit hoorde, zei Hij: „Deze ziekte voert niet tot de dood, maar is om Gods glorie, opdat de Zoon Gods er door verheerlijkt moge worden.”

Jezus hield veel van Marta, haar zuster en Lazarus. Toen Hij dan ook hoorde dat Lazarus ziek was, bleef Hij weliswaar nog twee dagen ter plaatse, maar daarna zei Hij tot zijn leerlingen: „Laat ons weer naar Judea gaan.”

Bij zijn aankomst bevond Jezus dat Lazarus al vier dagen in het graf lag.

Zodra Marta hoorde dat Jezus op komst was, ging zij Hem tegemoet; Maria echter bleef thuis. Marta zei tot Jezus: „Heer, als Gij hier waart geweest, zou mijn broer niet gestorven zijn. Maar zelfs nu weet ik dat wat Gij ook aan God vraagt, God het U zal geven.” Jezus zei tot haar: „Uw broer zal verrijzen.” Marta antwoordde: „Ik weet dat hij zal verrijzen bij de verrijzenis op de laatste dag.” Jezus zei haar: „Ik ben de verrijzenis en het leven. Wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is het gestorven, en ieder die leeft in geloof aan Mij, zal in eeuwigheid niet sterven. Geloof jij dit?” Zij zei tot Hem: „Ja, Heer, ik geloof vast dat Gij de Messias zijt, de Zoon Gods, die in de wereld komt.”

Toen doorliep Hem een huivering en diep ontroerd sprak Jezus: „Waar hebt gij hem neergelegd?” Zij zeiden Hem: „Kom en zie, Heer.” Jezus begon te wenen, zodat de joden zeiden: „Zie eens hoe Hij van hem hield.” Maar sommigen onder hen zeiden: „Kon Hij, die de ogen van een blinde opende, ook niet maken dat deze niet stierf?” Bij het graf gekomen overviel Jezus opnieuw een huivering.

Het was een rotsgraf en er lag een steen voor. Jezus zei: „Neemt de steen weg.” Marta, de zuster van de gestorvene, zei Hem: „Hij riikt al, want het is reeds de vierde dag.” Jezus gaf haar ten antwoord: „Zei Ik u niet, dat als gij gelooft ge Gods heerlijkheid zult zien?” Toen namen ze de steen weg. Jezus sloeg de ogen ten hemel en sprak: „Vader, Ik dank U dat Gij Mij verhoord hebt. Ik wist wel, dat Gij Mij altijd verhoort, maar omwille van het volk rondom Mij heb Ik dit gezegd, opdat zij mogen geloven, dat Gij Mij gezonden hebt.” Na deze woorden riep Hij met luide stem: „Lazarus, kom naar buiten!” De gestorvene kwam naar buiten, voeten en handen met zwachtels gebonden en met een zweetdoek om zijn gezicht. Jezus beval hun: „Maakt hem los en laat hem gaan.” Vele joden, die naar Maria waren gekomen en zagen wat Hij gedaan had, geloofden in Hem.

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Kris DEPOORTERE —

Water, Licht en Leven

LAZARUS IS ZIEK. DE HEBREEUWSE NAAM ‘Lazarus’ betekent ‘God helpt’. Maar of God zal helpen? Lazarus woont met zijn zussen Martha en Maria in Bethanië. Bethanië betekent ‘het huis van de arme’, een dorpje aan de oostzijde van de Olijfberg. Aan de overkant ligt Jeruzalem. Slechts één heuvelrug tussen het ‘huis van de arme’ en de ‘stad van de eigenwijze rijken’. Martha en Maria hadden Jezus verwittigd: „Je vriend is ziek.” Jezus had geantwoord: „Deze ziekte loopt niet uit op de dood. De dood zal hier niet het laatste woord hebben.”

Twee dagen later vertrekt Jezus toch naar Bethanië. „Maar, Meester,” zeggen de leerlingen, „Je loopt je dood tegemoet. Ze zullen Je arresteren in Jeruzalem.” Jezus: „Onze vriend Lazarus slaapt. Ik ga hem wakker maken.” De leerlingen: „Als hij slaapt, zal hij wel vanzelf beter worden. We hoeven toch geen risico's te lopen?” „Nee, nee, dat bedoel ik niet. Lazarus is gestorven. Ik hoop dat jullie sterk genoeg zijn om stilaan te vertrouwen op het levende Water en op het levende Licht. Nu nog het levende Leven.” Thomas schudt het hoofd: „Dan gaan we maar mee met Jou. We kunnen dan allemaal tegelijk sterven.”

Twee dagen later komen ze in Bethanië. Lazarus is nu al vier dagen gestorven. Joden geloven dat de levensgeesten nog drie dagen in de nabijheid van het lichaam blijven. Maar dit is de vierde dag. Te laat dus. Martha loopt Jezus tegemoet. Maria blijft thuis. Ze is bitterboos omdat Jezus niet eerder kwam. Martha verwijt Jezus: „Als Je hier was geweest, zou mijn broer niet gestorven zijn.” Jezus antwoordt: „Je broer zal uit de dood opstaan.” „Weet ik wel,” zegt Martha, „bij het laatste oordeel, op het einde van de tijden.” „Nee, Martha, Ik ben de opstanding en het leven. Wie in Mij gelooft zal Leven, ook wanneer hij sterft. Geloof je dat?” Martha glipt naast de vraag: „Ja, Heer, ik geloof dat Je de Zoon van God bent die naar de wereld zou komen.” En ze denkt: „Maar Hij was beter vroeger gekomen!” Intussen is ook Maria er. De omstanders beginnen de weeklachten. Jezus ergert zich: „Is er hier dan werkelijk niemand die gelooft dat Ik het Leven ben?”

„Waar hebben jullie Lazarus neergelegd?“, vraagt Jezus. Op paasochtend zal Maria Magdalena net hetzelfde vragen aan de tuinier bij het graf. Zou dit weer een paasverhaal kunnen worden, zoals bij de blindgeborene en bij de Samaritaanse? Nog niet. Jezus weent nu ook. Waarom? Om zijn dode vriend? Nee, waarschijnlijk niet. Hij weet meer. Omdat Hij beseft dat Hij binnenkort ook in een graf ligt? Misschien. Maar vooral omdat niemand in zijn omgeving vertrouwt en hoopt en gelooft. En zijn uur van verscheiden is al zo nabij. Ze komen bij een spelonkgraf met een steen voor de opening. „Rol die steen weg”, zegt Jezus. „Nee,” roept Martha, „het is al de vierde dag.” Te laat. Ze halen de steen toch weg.

Jezus kijkt omhoog en bidt: „Vader, Ik dank Je dat Je Mij hebt verhoord.” Vreemd, Jezus bedankt God alsof Hij al verhoord werd. Maar er is nog helemaal niets gebeurd! Toch herkennen alle Joden dit soort vermetele gebed. Zo bad Jonas in de buik van de vis-van-de-dood: „God, ik dank Je dat Je mij gered hebt.” En hij was de verdrinking nabij. Jonas bad hoop. En de dood verdraagt geen hoop. De vis-van-de-dood spuwt Jonas uit op het strand. Levend. Hier gebeurt hetzelfde. De spelonk-van-de-dood spuwt Lazarus uit. In doodskleed, in witte windsels. „Maak dat doodskleed los”, zegt Jezus. „Maak Lazarus los uit de knellende windsels van de dood en laat hem leven.” Betekent de naam ‘Lazarus’ dan toch ‘God helpt’?

De opwekking van Lazarus is het zesde teken van Jezus in het evangelie volgens Johannes. Het grootste teken komt straks. Op Pasen wordt er nog een steen weggerold. Een veel grotere steen. Weggerold en weggegooid. Jezus zal niet voor even teruggeroepen worden naar dit leven, om dan weer te sterven. Jezus zal niet uit het graf komen in de windsels van de dood. Hij zal gewone klederen dragen, van een levende mens. Maar dat is pas voor paasvrijdag. Vandaag zien we slechts een beetje Pasen. Op Pasen zelf zullen we het helemaal zien: miserie, lijden en dood hebben niet het laatste woord. De Liefde wel. En het Leven. „Ik ben het Leven en de verrijzenis. Vertrouw je toe aan Mij en je zult Leven.”

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting 's Hertogenbosch, www.bijbel.net